

קנה פגום לפקול נאקס ומוס צעוף ולפטור נאקסוטי חוץ כיון דאס עלה ירד דאס חלי קנה פגום הוי רק ומוס עוצר וצוה לא גזרו צעוף דהדצר מוכרח לר"ע כמ"ס לעיל והסתמא הא דמוק צמטאת העוף וחלי קנה פגום ע"כ כריע מיתוקמא דלרצנן ואפילו לר"ע דחייש למיעוטא יס לומר דחלי קנה פגום הוי ומוס עוצר ואס עלה ירד מדרצנן ומנוילא פטור נאקס שמיטה חוץ כיון דאינו ראוי מדרצנן לא קרינן צ"י ראוי לפתח אזה"נו — אך לר"ע הדצר מוכרח דצעוף לא גזרו רק צמונין קצועים דא"כ לא הי' גזרין צעוף כלל נאקס ומוס כיון דאי אפשר צאס עוף שלא יהי' צו ומוס דאס מוכרחין לחתוך העור ולצדוק כיון שאפשר כמ"ס לעיל וכיון דע"כ אליבא דר"ע סבאקס תוס' שפיר דאפילו צצהונה מלי לאוקמי דהא לר"ע גס צצהונה חייב צחון כיון דאס עלו לא ירדו וא"ס ע"ד פלפול — ויס לקטור ולצנות צזה הרצה ואבנול. וצגוף הדצר סכתצתי לעיל דלר"ע הי' לריכין לחתוך העור צעוף קדשים ולצדוק הוא לפי מה שכתבא מפטעות דברי התוס' חולין כ"ח הכיל דדוקא צפסמוקדשים א"ל דדיקה אצל צחולין לריד דדיקה לר"ע וכן מוכרח מנהרש"א חולין י"ב ד"ה וליחוס דלר"ע כל צהונה לריכין לצדוק מכל העריפות וכ"כ הפליתי ר"ס ל"ט — אך צחידושי הרשצא חולין דף ט' האריך דלר"ע כיון דאי אפשר לצדוק צקדשים גס צחולין א"ל לצדוק כלל השעט וגס לא נאסאר עריפות דלא העריכה רמנא דדיקה לחלואין וצ"י צחת"ס צחי' לחולין י"א ד"ה אחי' מנחמיה שכיין לוח נאקדתי' ולא הציא מרשצ"א הכ"ל. — וגס צרש"ס חולין י"ב ד"ה וכ"כ רמב"ם ד"ס לומר קצרה זו והדצר מוצאר צרשצ"א וצ"י צזה צאשכול הי' שמיטה חולין כ"י י"ג וצנח"א סס אוח ד' וצחידושי הארכתי צזה ואין הזמן גרמא להאריך:

סי' ט"ט

לכבוד הרב המריק וצקי מו"ה ישראל איסר פרוכטעהנדלער כ"י דומ"ץ צק'רעדיס.

ע"ד השאלה צאשה שנות צעלה ואין לה צנים וילדה לאחר מיתת צעלה והילד חי' ד' מ"ס ונות צלי סוס קיבה אך האשה אונורת ציוס שלפני מיתת הילד ונאלה אחותה צומפחת שמוכריכין הילד נאסאר והוכיחה אותה כי אינס מנדקדים כי אפשר סתמכן הילד וצכל הילדה צבה הילד וצצוקר נמלא התינוק מה ואפשר שהנאס פגע צולד צמוקס ומקובן כי לא צצדק הילד אס הי' שלס — וצתי נשים ומעידות כי הילד צצת לידתו נאסאר צערי' ולפרכי' כראוי ואחת מנהנה העידה על סעת לידה מונש כי היתה סס וראתה כן גס העידו שתי הנשים הכ"ל כי כשנות צעלה הכירו צאשה שהוא מעוצרת והילד מת ציוס צ' של ר"ה וכולד צכ"ח חלול והיצס הוא צאמעריקא וכפי נכתצו נראה שאינו רולה לחלון צסוס אופן אף אס תצוא חלי' ואולי לא תמלאנו כלל סס כה תוכן המנעשה. — וכת"ר האריך ללדד להמירה צלי חלולה מנסי טעמים אי' שהוא מוקס עיגון שאינו רולה לחלון ודמי' לאשת כחן סכתקדשה צקי' קס"ד ורנח לדצרי הג"מ שהוצא צפ"ת סס ס"ק

ציסרס דהקושי' מופסח וקדשים דא"ל להפריד העור ולצדוק דאין לך ומוס גדול וזה דנושנע דהוי ומוס אף דהוי מן העור גס חלי ענדתי צזה צקפרי שירי טהרה נגעים פ"ד מ"ט יעו"ס וצהכרה לדחוק צכוונתס על ומוס עוצר וכן הצין החת"ס ז"ל צחולין סס מדרצריהס:

א' ומ"ש כת"ר עפ"ד גיליון השטנו"ק סס דע"י הפרדת הקימנים מן העור הוי ומוס קצוב לא ידענא טעמא דגס זה הוי ומוס עוצר דהא לא נעשה טריפה ע"י וע"כ דקופו לחזור, ועפ"י הכ"ל דהוי ומוס עוצר כתצתי ונאז לתרץ דצרי התוס' חולין כ"ט ד"ה כגון שהקשו צהא דמוקים לה צחולין מ' צאוקט חטאת צצצת צחון לצ"א צמטאת העוף וחלי קנה פגום דהא צצהונה נמי חייב כה"ג צקינן אחד, ותמה צחת"ס סס וגס צרש"ס דהא צהונה הוי ומוס צחלי קנה פגום ואינו חייב מוסס שמיטה חוץ וצעוף כיחא דאין תמות וחכרות צעוף ותירטו דהכוונה לר"ע דומחייב צצפי' מוצחון יעו"ס, והדצר תמות דנוכ"ל לתוס' להקשות דלמא רלה הש"ס לאוקמו ככ"ע ומוכרח לאוקמו צעוף, וכראה דלכאורה קשה גס צאוקט חטאת העוף וחלי קנה פגום צחון אנוחי חייב לפינ"ס תוס' וצחים ל"ה צהא דלא הכסיר ר"ע אלא דוקין סצעיין דגס צעוף שאר מונוין עכ"פ מדרצנן פקול כיון דניכר הננוס וצודאי דגס רצנן קצרו כן דצזה לא פליגי ר"ע ורצנן רק דר"ע לא נוכסיר צצעי' דאס עלה לא ירד הואיל ובסר צעופות וכיון דלא מוכסיר רק צדוקין סצעיין וצסאר מוס אס עלה ירד מוכח דגס צעופות כן דאס צעופות לא ירדו א"כ גס צצהונות כינוא כן וע"כ דגס צעופות ירדו מדרצנן וגס צפסול מדרצנן אשכחן לפעמים קירדו כדמוכח צחוי' ינוא ס"ד ד"ה הא וכוין דירדו מנוילא השוחטן צחון פטור אף דהוי רק מדרצנן כיון דעכ"פ אינו ראוי לפתח אזה"נו ובחקירת הננו"ל צכ"ד דא"ר דרצנן הוי כאינו ראוי מנה"ת א"כ גס צמטאת העוף אנוחי חייב מוצחון:

ונראה דהנה נאז טעמתי צסס הגה"ק מנאס"ר ראולי שליט"א שהעיר עפ"ד תוס' חולין כ"ח הכיל דלר"ע רק צפסח וקדשים א"ל להפריד העור ממוס ומוס דא"כ צכל עוף קדשים דלית צ"י ומוס ינטרכו מוקדס לחתוך העור ולצדוק וזה לא טעננו דצקדשים ינטרכו להפריד העור, אך הדצר כוכן דלר"ע כיון דכל חייסין למיעוט הוא רק מדרצנן ומדרצנן גס הפרדת העור צעוף הוי ומוס הוי ג"כ כא"ל דנאזי אולמא האי מדרצנן מנאזי דרצנן וכ"ז לר"ע אצל לר"ע דקוצר חייסין למיעוט מנה"ת כמ"ס תוס' ווכות וצכ"ד קשה צחונות דנלריך לצדוק העור. דהיינו לחתוך ולצדוק הקימנים צעוף קדשים ואף דהוי ומוס דרצנן האריך גזרו חכונים סיה"י ומוס מדרצנן לעקור דצר מנה"ת צקרי' להקריצ לנחצח ספק טריפה ואף אס כינוא דלר"ע צאמת לריד לחתוך העור ולצדוק אכתי תקשה דא"כ האריך גזרו לפקול ומוס צעוף כיון דא"ל צעוף קדשים שלא יעשו ומוס לא הי' להס לגזור כלל צמוני, וע"כ לומר לר"ע דלא גזרו צאמת מוס צעוף רק צמוס קצוב כל שאינו דוקין סצעיין אצל צמוס עוצר לא גזרו וספיר לריכין צכל עוף קדשים לחתוך העור ולצדוק צקימנים ועכ"ז גזרו צסאר מונוין צעוף היינו צמונין קצועים וא"כ לק"מ הא דהקסיתי לעיל דגס צמטאת וחלי

ול"ד לכתן לי צן דעליג יותר. אזל עכ"פ ים
לזרף זה לכפרה היכל דיש לתלות שונה ע"י נחמט
והוי רק דרצנן ואחיל שפיהוק ונת אולי זה
שהעידו שנגמר צערו ולפרו הוי נולתא דעליג
גמור ונאמן ע"א גם אשה וצפרט שונדצרי תסוי
פניא ח"ג ק"י מיה נשנע דקוצר דלהפוקקים
דעליג נאמן ציננה גם צהכרת העוצר נאמן
ע"א יעו"ש וא"כ גם אשה נאמנת, ובה ראיתי
צתשו נשכנות יעקב אהע"ז ק"י נ"י דנראה ג"כ
שונדצרי דהן על הכרת העוצר הן על גמורו שצרי
ק"י צע"א אפילו אשה רק חוכך סם לומר דגמורו
שצרי ולפרכי הוי נולתא דלא רמיא עליה דאיכס
ולאו אדעתא שלא הי' אז סום כ"נ וגם צתשו
דצרי חיים ח"א ק"י ל"ה כתב כן:

אבל יש לומר לפימ"ש הפרו"ג יו"ד ק"י ל"ד
צק"ד ק"ק כ"ח צסס ק"ס דכל נ"י דלא
רמיא עלי הוי רק שונדצנן ונה"ת נאמן יעו"ש,
א"כ עכ"פ ע"י עדות הנשים שגמורו שצרי
ולפרכי יתה נחשק דאורייתא וכו' נאמנים הנשים
על הכרת העוצר דצדצנן א"ל לעדים וק"י צעד
אחד ואפילו נשים וצהכרת העוצר נשנע צתשו
נשכנות יעקב דלא חס לנולתא דלא רמיא עלי
דצוה ודאי דייקי יעו"ש, וגם י"ל כיון דאיכא צ'
נשים לא אמרינן כל נולתא דלא רמיא כמו
שנולד הפנו"ג יו"ד ק"י י"ח דצעדים ל"א אמרינן
כן וכמו לענין צדדני צאהע"ז ק"י י"ז והרי
לענין צדדני דעת נצי"ט ונהריצ"ל דגם תרי
נשים לא אמרו צדדני — וכ"ז אם הי' הנשים
אומרת צצירור שהכירו שהוא מעצרת שצריקה צין
שיניה וכדוונה וכעוצר דתשו רעק"א ק"י פ"ב
או ע"י הכרת דדין וכת"ר כתב סתם שהכירו
שהוא מעוצרת ואין זה נפקיק דלנולתא הכרתם
ע"י שלא הי' אוכלת או קימן אחר שיש לנשים
שאין זה מועיל כלל רק הכרת עוצר מונע או
הכרת צדדים:

אך אם יאמרו הנשים שהכירו שהיא מעוצרת
דצריקה צין שניה או הכרת דדים יש נוקוס
ללדד להקל צמקוס עיגון והיינו צאופן שישתדלו
אלל היצם שיחלון ואף אם תלמדך ליסע ליצם
תסע אך ורק צאם לא יר"ה צסום אופן לחלון
יש נוקוס להחיר אזל לא אכחד כי הענין חומר
ולא אוכל לשאת עלי כל המסוי הזה צלתי אם
יסכימו לזה עוד סני רצנים מוצהקים ופזרכמים
שצדור ונמטי שוצא נוכסורא צאופן שאין רואה
לחלון צסום אופן אחר כל השתדלות וגם אם
יאמרו ההנשים הכרת מונע צריקה צין שיניה
או דדים ואף לזה אם יסכימו סני גדולי הדור —
ואם לא יסכימו דצרי כלל הי':

ס' נ'

לכבוד ידידי הרב החר"ף וצקי וכו' מו"ה
ישראל יוסף דומ"ץ צק' סטאשוב י"ז

ע"ד שאלתו ע"ד ציה"ח יבן שזה יותר נחשעים
סנה שפסקו ונלקצור סם והשכנים נכרים
פוראים החומה ומרעים צו גדיים וקולאים המוצות
ועושים כל דבר צזיון שונה ואין שום עלה רק
להוסיף שונה שומר קצוע ונחון לצנות מדר סם
לדירות השומר ורואים לצנות המדר לפנים החומה
ויזרף הכותל לחומה א' ולצנות סם ג' דפנות
והמדר

ק"ק הי' שותיר צכה"ג ציצם קטן יעו"ש, וגם
מנעם כיון שהוכר העוצר צונעיה' כפי דצרי
הנשים העדים צניחת צעלה סה"י צר"ח ניבן א"כ
ע"כ צבר הי' הילד ג' ירחים דא"א להכרת העוצר
קודם ג' ירחים והולדה צכ"ח חלול א"כ כלל לו
חדשו שונקיל צזה צתשו רעק"א ק"י פ"ט
והוצא צפ"ת ק"י קצ"ו ק"ק ו' :

והנה ההיתר הראשון נחמנת עיגון ליתא לפענ"ד
דע"כ לא התירו רק צנתקדשה לכהן
דהוי נוקוס עיגון מונע להוליא אשה מצעלה וגם
צתשו גליא נוסכת סהתיר ציצם קטן סם הוי
עיגון גמור להנחתין כונה סכים ואף צזה חולק
צתשו נשככ"י דלא התירו רק צנתקדשה לכהן
סלא להוליא מצעלה אזל הכא אף שעתה אינו
רואה לחלון אינו דוונה לקטן דהרי עכ"פ צאפסרי
שיחלון לה ואולי צמשך הימים יס"צ נודרכו הרע
וכצו כתצתי כן צתשו להרצ דק' סטעפין כ"י. —
אך מנעם השכי סכ' כת"ר דהוכר העוצר גם צזה
לנ"ע כיון דהולידה כ"ח חלול אף אם הי' הכרת
עוצר צריח ניבן ציוס נותת צעלה אין כאן ט'
חדשים שלימים וא"כ צאנו לנחלוקת הפוסקים אי
יולדת לנוקטעים וצתשו מנהר"ס ח"צ ק"י ק"ס
האריך ונטה קו להחמיר צזה דצעיין ט' חדשים
גמורים ככל חודש שלשים יום כדעת המוצר ק"י
ק"י, אמנם רצו הנקילים וגם צתשו דצרי חיים
ח"א אהע"ז ק"י ל"ה כתב דהנוקיל כהרמ"א דילולת
לנוקטעין לא הפסיד, אך דא עקא צצתשו רעק"א
ז"ל ק"י פ"ט לא הקיל צזה רק צחלה ונת צמקוס
עיגון דהוי רק דרצנן לכונה פוקקים לכן א"ל
סתי עדים על הכרת העוצר אזל צפיהוק ונת
דהוי קד"א נהי דמהני הכרת עיצור מיהו צעיין
לזה צ' עדים כשרים יע"י"ש וצכ"ד הוי נשים
דאיכס עדים ונה"ת וכת"ר כתב נחמנת שיש
לתלות שהתינוק נת ע"י נחמט וציס קיזה לתלות
הוי כנפל מן הגג והוא כיהן להאמר וכעין זה
כתב צתשו צ"ש אהע"ז ק"י י"ז אך הרי גם זה
לא נודע רק ע"י העגונה והוא אינה נאמנת. —

אך יש לומר דדוקא פיהוק ונת ודאי הוי קד"א
אף דרובן צני קיינא כיון דהוי ריעותא ע"כ שאין
זה מן הרוב אזל צאם לא נודע מונה נת הולד
הרי יש לתלות ולומר שצדדאי הוא מן הרוב שהן
צני קיינא רק יש איזה קיזה ואולי כפל מן הגג
ונת וא"כ גם צלי עדות האשה הרי אין יודעים
כלל מונה נת ויש לתלות נוספק שנת ע"י ארי
או כפל מן הגג או חלה רק האשה אומרת שולת
ולא חלה והרי זאת אומרת שנואל נחמט וצכחה
כל חליה וא"כ יש לתלות צזה וא"כ אכתי הוי
רק דרצנן הא דלריכה חליה וסוצ יש לקמוך
צהכרת העוצר ע"י נשים דצדצנן גם פקול נאמן
כונ"ש רעק"א ז"ל, וגם יש לומר כיון דהנשים
העידו שנגמר צערו ולפרו ציוס לידתו וצכה"ג
ע"כ נולד צן קיינא, ונה"ת א"ל חליה אף
שפיהוק ונת ותו יש לקמוך על הכרת העוצר
ע"י נשים לפטרה לגמרי ואף דגם זה הי' רק
עדות נשים נכ"מ יש לומר דדוקא הכרת העוצר
צעיין עדים גמורים דלא הוי נולתא דעליג כל כך
אזל מה שאומרים שנוול צלפרכי ושצריי זה הוי
נולתא דעליג דאפילו אשה נאמנת להפוקקים החולקים
על הרא"ש ואולי הוי זה ככיתן לו צן דנאמן ע"א
מנעם עליג וכונ"ש צתשו רעק"א ז"ל ק"י פ"ט
ועכ"ז אין זה צרור דיש לומר דגם זה לא עליג